

керівництву компанії отримувати звітність в режимі реального часу для оперативного прийняття коригувальних заходів. При цьому гарантується висока точність фактичних даних, так як вони вводяться один раз на місцях, в момент їх виникнення.

Використання ERP системи дозволяє використовувати одну інтегровану програму замість декількох розрізнених. Єдина система може управляти обробкою, логістикою, дистрибуцією, запасами, доставкою, виставлянням рахунків, бухгалтерським обліком, податковим обліком.

Реалізована в ERP-системах система розмежування доступу до інформації, призначена (в комплексі з іншими заходами інформаційної безпеки підприємства) для протидії як зовнішнім загрозам (наприклад промисловому шпигунству), так і внутрішнім (наприклад, розкраданням). Впроваджені в зв'язці з CRM-системою і системою контролю якості, ERP-системи націлені на максимальне задоволення потреб компаній в засобах управління бізнесом.

Література:

1. Гайфуллин Б.Н. Автоматизация систем управления предприятиями стандарта ERP/MRP II / Б.Н. Гайфуллин, И.А. Обухов
2. Исаев Д.В. Точно вовремя для России. Практика применения ERP-систем / Д.В. Исаев, Н.А. Оладов, С.В. Питеркин / Альпина Паблишерз

УДК 519.866

Кикіш О. Р.

Тернопільський національний економічний університет

ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

O. R. Kykish

SHADOW ECONOMY IN UKRAINE AND WAYS TO OVERCOME

Тіньова економіка – сфера господарювання, доходи якої уникають оподаткування [1].

Поширення в Україні такого соціально-економічного явища, як тіньова економіка, а також зростання обсягів продукції та фінансових ресурсів, які обертаються в цій сфері, призводять до підвищення рівня неконтрольованого державою сектора економіки та становлять суттєві перешкоди із забезпечення стійкого розвитку економіки в країні. За останні вісім років обсяг тіньової економіки збільшився на 5% від ВВП [2], що призводить до занепаду економічної діяльності країни. За приблизними оцінками експертів, рівень «тонізації» господарської діяльності в окремих регіонах України досягає 60-65%, що значно перевищує аналогічні показники розвинених країн світу.

Через прихований характер тіньової економіки (ухилення від обліку, контролю та реєстрації) можливості оцінювання масштабів цього явища досить обмежені.

Найбільше зростання обсягів тіньової економіки в Україні було зафіксовано при обчисленні монетарним методом у 2006-2009 роках. Причиною цього є, насамперед, посилення фінансової кризи, що зумовила вплив грошей з банківської системи.

Збільшенню тіньової економіки сприяє:

- скорочення виробництва в основних видах економічної діяльності;
- низька частка оплати праці;
- збереження високого рівня бідності працюючого населення;
- високий рівень оподаткування легального бізнесу, у тому числі внесків до державних соціальних фондів;
- низький рівень дотримання законів і, як наслідок, втрата довіри до правоохоронної й судової систем держави.

В нашій країні всіма проявами «тіньової економіки» займається низка державних органів, а саме: Верховна Рада України; структури, що підпорядковуються Президентові України; Кабінет Міністрів України; органи державних інституцій судової справи; СБУ, МВС та ін. Незважаючи на значні зусилля з боку влади у боротьбі з тіньовим сектором економіки в Україні, рівень тіньового сектора, порівняно з іншими країнами, залишається ще значно високим.

В державних владних структурах, громадських організаціях і наукових закладах домінують два підходи до вирішення проблем пов'язаних з надмірним ростом «тіньової» економіки. Перший – радикально-ліберальний підхід, реалізація якого настала з кінця 1991 та початку 1992 року і пов'язаний він з цільовими установками на надвисокі темпи первинного накопичення капіталу. Другий – репресивний підхід. Виник як своєрідна реакція на соціальні негативи — описаний як ліберальний. Він передбачає: розширення і надмірне посилення функцій відповідних підрозділів податкової поліції, СБУ, МВС, ДПАУ і Міністерства фінансів, а також поліпшення взаємодії між підрозділами.

Е. де Сото та його прихильники впевнені в тому, що головна причина збільшення масштабів «тіньової» економіки – «погані» закони, які штучно гальмують розвиток ділової активності і примушують добросовісних громадян перетворюватись в «тіньовиків». Пропонують стратегію боротьби з «тіньовою економікою» – ліквідація бюрократичних перепон, поетапна лібералізація господарської діяльності (спрощення правил реєстрації фірм, підприємств, установ, організацій), зниження податків, скорочення кількості регулюючих законів та контролюючих органів) [3].

Для подолання «тіньової економіки» потрібно :

- створити умови для розвитку малого та середнього бізнесу, усунення обмежень щодо нього;
- підвищити оплату праці;
- створити один державний орган що буде контролювати цю сферу;

- потрібно встановити особисту фінансову відповідальність керівників і головних бухгалтерів державних і недержавних підприємств за незаконне використання коштів.

Наслідки тіньової економіки:

- зменшення надходження коштів до бюджету;
- зростання злочинності, корумпованості;
- створення диспропорцій в структурі економіки;
- зниження інвестиційної привабливості вітчизняної економіки.

Отже, тіньова економіка – це не тільки фактор, який заважає економічному зростанню, це також один із зовнішніх показників внутрішніх проблем, що існують в економіці, і він потребує нагального вирішення.

Література:

1. Ковальчук В. У світі економіки: посібник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів гуманітарного і загального напрямів навчання. – Тернопіль: Астон, 2003. – 336 с.
2. Тенденції тіньової економіки в Україні (за 2008 рік) [Електронний ресурс] / Департамент макроекономіки. Відділ економічної безпеки та детінізації економіки. – 2009. – 10 жовтня. – Режим доступу: www.me.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=120799.
3. Е. де Сото. Иной путь. Невидимая революция в третьем мире. М.: Catallax, 1995. – С. 345

УДК 519.866

Кикіш О. Р., Кінащук О. С., Стасишин В. І.

Тернопільський національний економічний університет

РОЛЬ МОБІЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ В ЕКОНОМІЦІ

Kykish O. R., Kinaschuk O. S., Stasyshyn V. I.

ROLE OF MOBILE COMMUNICATIONS IN THE ECONOMY

Послуги мобільного зв'язку почали з'являтися на ринках, що розвиваються, в 1990 році. В той час у ділових колах виникло тверде переконання, що мобільний зв'язок скоро стане домінуючим способом спілкування. Однак, масштаби та швидкість його впровадження – як і його вплив на соціальний та економічний розвиток - перевершили сподівання навіть найбільш зятяних оптимістів.

Провідна аудиторська і консалтингова фірма «Deloitte» на замовлення норвезької телекомунікаційної компанії «Telenor» в країнах присутності компанії, демонструє вклад галузі мобільного зв'язку в розвиток економіки шести країн з перехідною економікою та країн, що розвиваються, а саме України, Сербії, Бангладеш, Малайзії, Пакистану і Таїланду. Дослідження показало, що мобільний зв'язок зробив значний внесок в економічний добробут усіх шести країн, які досліджувалися, за рахунок збільшення ВВП і створення